

Les persones i els gats poden conviure amb tranquil·litat en aquest període de la COVID-19

- **Els animals són les víctimes colaterals de la malaltia de les persones**
- **El paper de les mascotes en la COVID-19 és negligible: ens reiterem en el nostre missatge de calma**

Barcelona, 8 abril 2020 - És molt important reforçar que el paper que juguen les mascotes en l'epidemiologia de la COVID-19 és negligible. Fins ara, no tenim cap evidència que hi hagi una transmissió dels animals a les persones. Per tal d'aclarir dubtes i oferir la informació més acurada i veraç possible, hem parlat amb el veterinari, catedràtic de la UAB i investigador de IRTA-CReSA, Joaquim Segalés. Ell ens ha respost les nostres preguntes.

Moltes informacions que han sortit a dia d'avui als mitjans de comunicació i a les xarxes socials, en referència a algunes investigacions científiques, poden desencadenar que algú pensi que els gats poden infectar les persones. I no, amb les dades que tenim, els gats no poden infectar les persones. Els gats, més aviat són les víctimes colaterals de la malaltia de les persones.

Com es pot infectar un gat?

Per a què un gat s'infecti, s'han de donar unes circumstàncies molt concretes. Hem de tenir una persona infectada amb malaltia clínica que pugui excretar una quantitat important de virus i tenir un contacte molt proper amb aquest gat. Tot i que es donés aquest escenari, tampoc sabem si efectivament els gats s'acabarien infectant ni en quina freqüència.

Cal prendre precaucions addicionals?

Les mateixes que s'han dit des d'un inici: mesures bàsiques d'higiene i d'un cert distanciament. Aquestes serien més que suficients.

Si hi ha persones amb simptomatologia clínica de tipus respiratòria, l'ideal és que no tingui contacte amb la seva mascota. I si durant un determinat període de temps aquesta mascota la pot cuidar un familiar o una altra persona, molt millor. Així s'evita la potencial eventualitat d'exposar el virus al gat.

Aquestes investigacions científiques justificarien un abandonament?

En cap cas. Sentir que hi ha abandonaments, seria la notícia més trista i injustificada que es pot donar. Les investigacions realitzades suggereixen que el gat és susceptible a la infecció, però quan s'infecta amb una dosi vírica molt elevada. A més, la possibilitat de transmissió de gat a gat, fet que s'ha estudiat en aquest treball científic, és molt limitada. Per tant, és altament improbable que un gat, tot i estar infectat, pugui arribar a ser un problema per les persones. Més aviat seria al revés. Així que si prenem unes mesures mínimes de distanciament i d'higiene no hem de tenir cap problema en tenir una mascota i gaudir-la com hem fet sempre.

Sobre el tigre del Bronx

S'ha sabut que un dels cuidadors del tigre presentava simptomatologia clínica compatible amb la COVID-19. Per tant, es pensa que el felí va ser, de nou, una víctima colateral del cuidador. Seria l'equivalent a una zoonosis reversa. Sempre entenem la zoonosi la transmissió de l'animal a la persona i aquí és a la inversa, la transmissió és de la persona a l'animal.

Els gats: un model per desenvolupar vacunes

La lectura que es fa de les dades disponibles, que encara són molt limitades, és que probablement els felins (i potser va més enllà del gat o el tigre) sembla ser que són més susceptibles que altres espècies animals al SARS-CoV-2. Per tant, els gats podrien arribar a ser un model útil per tal de testar l'eficàcia de vacunes i antivírics.

Què es desprèn de l'estudi de l'Institut d'Investigació Veterinària de Harbin?

Aquest estudi desenvolupat a la Xina va inocular amb el SARS-CoV-2 en gossos, porcs, gallines, ànecs, gats i fures. En una infecció experimental, normalment s'utilitzen dosis molt elevades de virus, que habitualment no es correspondrien en una situació d'exposició natural, ja que es vol assegurar la susceptibilitat de l'hoste corresponent.

Es va observar que porcs, ànecs i pollastres no eren susceptibles a la infecció del virus. Els gossos va resultar que sí que podien ser susceptibles, ja que dos d'ells es van acabar seroconvertint, però replicaven molt limitadament el virus. Finalment van veure que gats i fures sí són susceptibles al virus, que el podien replicar i excretar i, fins i tot, ser capaços d'infectar un animal que tinguin en contacte, encara que també de forma molt limitada.

Experiment al laboratori versus realitat

Com dèiem, en un experiment es fa servir una quantitat de dosis vírica infectiva molt elevada. En els casos quotidians, com el cas del gat belga o altres casos similars, l'animal ha estat exposat a les secrecions d'un pacient de la COVID-19, i són quantitats habitualment molt inferiors a la dosi infectiva que s'utilitza en una infecció experimental. Per tant, queda relativament clar: els gats suporten replicació vírica, però jugarien un paper negligible en la transmissió de la malaltia. Repetim: els gats són víctimes colaterals.

Podem basar els comentaris en un o dos estudis científics?

No, necessitem molta més informació. Ara mateix, estem basant una sèrie de comentaris en un sol estudi científic, o en dos, i la ciència necessita molt més camí. Necessita veure que un fet es dona no només en un experiment, sinó sistemàticament en un conjunt d'experiments, i que aquest fet és reproduïble no només una vegada, si no múltiples vegades.

Podem mantenir la calma?

La presència mínima detectada del SARS-CoV-2 en animals ens permet confirmar que no hi ha cap risc en la convivència amb els animals i, en concret, amb els gats. Amb les recomanacions de distanciament i d'higiene hauria de ser suficient com per assegurar que no transmetem la infecció a l'animal.

Recomanacions pels propietaris de mascotes:

- Rentar-se les mans abans i després de tocar l'animal.
- Netejar els coixinets dels gossos després de passejar-los i els dels gats si surten al carrer.
- Evitar que els gats surtin a l'exterior.

Si la persona presenta símptomes de tipologia respiratòria i/o és positiva en COVID-19 l'ideal seria que algú altre es fes càrrec de l'animal. Si ningú ho pot fer, caldrà:

- Mantenir un cert distanciament amb l'animal i evitar que l'animal entri en contacte amb altres persones i/o animals.
- Extrepar la higiene de les mans abans i després de tocar l'animal i utilitzar mascareta.
- Si l'animal ha d'anar al veterinari, demanar a alguna persona sana que li porti. En tot cas, avisar telefònicament abans de desplaçar-se i explicar la situació perquè el veterinari pugui prendre les mesures pertinents.
- Si ni la persona positiva, ni ningú altre, pot tenir cura de la seva mascota s'ha de posar en contacte amb l'administració per la correcta gestió de l'animal.

Des dels Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, els quatre Col·legis Oficials de Veterinaris, el Departament de Salut i el Centre de Recerca de Salut Animal IRTA-CReSA i Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona podem afirmar:

No hi ha evidència científica de que els gats transmetin el SARS-CoV-2 a les persones.

Els casos notificats d'animals positius ho eren perquè s'havien contagiats dels seus cuidadors o propietaris, els quals patien la COVID-19. La simptomatologia dels animals era lleu. Els estudis experimentals demostren una capacitat limitada d'infectar uns animals als altres.

La gent pot continuar convivint i gaudint de les seves mascotes amb tranquil·litat i amb les precaucions d'higiene necessàries durant aquest període de confinament.

